

Π Ε Ρ Τ Ε Ρ Η Η

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΜΕ

Φυλλιάδ. 114.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑ.

Τόμος. Ε'.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΗΝ 15 ΜΑΙΟΥ 1852.

Η ΚΟΡΗ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ.

—ο—

(Παράδοσις τῶν ἀγρίων τῆς Φλωρίδος).

Τὸ Πενσάκολον εἶναι μικρὰ πόλις, κειμένη πρὸς μεσημέριαν τῶν Ὁμοσπόνθων πολιτειῶν, εἰς τὴν ἄκρην τοῦ Μεξικανικοῦ κόλπου καὶ οὐ μακρὰν τῶν Ἀντιλλῶν νήσων περιβρέχεται δὲ ὑπὸ λιμένος παρουσιάζοντος ἀσφαλῆ καὶ ὑγιεινὸν ὀρμητήριον εἰς τὸ ναυτικὸν τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν, ἔθεν ἐπιτηροῦσι τὰς δυτικὰς θαλάσσας.

Ἡ πόλις εἶναι μονότονος καὶ ἄχαρις. Ἀλλὰ τὸ θέρος, τὰ διαυγῆ καὶ χλιερά τοῦ ὄρου τῆς ὕδατα ἐλκύουσι πολλοὺς ξένους ἐν αὐτῇ.

Ἐπορεύθη λοιπὸν κ' ἐγὼ εἰς τὰ λουτρά ταῦτα καὶ ἠγάπων νὰ περιτρέχω τὰ πλησιόχωρα τοῦ κόλπου μέρη. Κατὰ τὰς μονήρεις ταύτας περιδιαβάσεις μου, συνέβαινε πολλάκις νὰ ἰδῶ λείψανά τινα τῆς φυλῆς, ἧς ἐβασίλευσεν, ἐξ ἀμνημονεῦτων χρόνων, εἰς τὴν Φλωρίδα, τὴν ὁποίαν ἐπεσκέφθη καὶ ἔψαλλεν ὁ μεγαλάνυμος Σατοβριάν. Μία τῶν ἀγρίων τούτων φυ-

λῶν ἦτο ἡ τῶν Σιμιρόλων. Μεταξὺ τῶν ὀλίγων ἀπογόνων τοῦ ἔθνους τούτου, παρετήρησα ἰδίως ἓνα γέροντα καὶ μίαν κόρην ἀλιεύοντα δι' ὀρμιάς ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ κόλπου. Ἡ συμπάθεια τὴν ἐποίαν αἰσθανόμην πρὸς τοὺς δύο τούτους ἰθαγενεῖς, μὲ παραινῆσε νὰ τοὺς ἀποτείνω τὸν λόγον, καὶ δὲν ἐβράδυνα νὰ συνδέσω σχέσιν μετὰ τοῦ γέροντος, ὅστις μετὰ δευτέραν συνάντησίν μου, μὲ προσεκάλεσε νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ εἰς τὴν καλύβην του.

Ἐπορεύθη καὶ ἀπὸ λόγον εἰς λόγον, τὴν ἐξῆς περὶ τῆς φυλῆς του μὲ διηγῆθῃ ἱστορίαν.

« Γνωρίζεις, εἶπεν ὁ γέρον, οὗτι ἡ Φλωρίς εἶναι ἡ πατρίς τῆς φυλῆς τῶν Σιμιρόλων, πολυπληθοῦς ἄλλοτε. Ἐξ ἀμνημονεῦτων χρόνων, ἡ εἰκογένειά μου ἐβασίλευε τῆς φυλῆς ταύτης. Ὁ τελευταῖος τῶν Ἀμερικανῶν καθ' ἡμῶν πόλεμος ἔδωσε τέλος εἰς τὴν μακρὰν βασιλείαν ταύτην, σὺν τῷ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ μου, πεσόντος ἐνδύξως εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης. Φονευθέντος δὲ αὐτοῦ, ἠτιτήθη ἡ φυλὴ, εἰ καὶ πᾶσαν κατέβαλα προσπάθειαν νὰ ἐμψυχώσω τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐλπίδα τῶν ὀνυμαστοτέρων πολεμιστῶν μας. Καὶ ὅμως ἐμαχόμεθα ὑπὲρ δικαίας ὑποθέσεως; ἐμαχόμεθα ἵνα ὑπερασπίσωμεν τὰς ἐστίας, τὰς θήκας τῶν πατέρων μας, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἐποίαν ὁ Ἰνδὸς

ἐκτιμᾷ ὑπὲρ τὴν ζωὴν τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἀνθρώπος τῶν βασῶν οὐδέποτε μάχεται χάριν μόνης τῆς δόξης τοῦ νὰ φονεύῃ τοὺς ὁμοίους τοῦ, ἢ τοῦ νὰ κρατῆ τῶν ἄλλων, ἵνα ἀγγαυτοὺς αἰχμαλώτους. Ἄλλ' ἠτήθη- μεν καὶ ἐδιώχθημεν μακρὰν τῆς πατρίδος μας. Οὕτως ἤθελαν τὸ Μέγα Πνεῦμα, γεννηθῆτω τὸ θέλημά του! Τὸ δοξάζω καθεκάστην, ὅτι μὲ ἤξιώσε νὰ ἐπι- τύχω παρὰ τῶν νικητῶν μου τὴν εὐτυχίαν ν' ἀποθέ- σω τὰ δαστὰ μου ἐνταῦθα, ἐπὶ τῶν τελευταίων ὀρίων τῆς ὠραίας πατρίδος μου. Ὁ νότος μὲ φέρει συνεχῶς τὰς ἡδέϊας πνοάς, τὰς ὁποίας ἡ θερμὴ αὕτη χώρα ἀνα- δίδαι εἰς πᾶσαν ὥραν τοῦ ἑνιαυτοῦ. Δὲν ἀγνοεῖς, ὅτι ἡ Φλωρίς εἶναι ὁ κῆπος τῶν Ὁμοσπόνδων πολιτειῶν.

Ἄλλὰ λησμονῶ ὅτι μ' ἐξήτησες τὴν ἱστορίαν τῆς νέας, τὴν ὁποίαν εἶδες, καὶ ἤεις εἶναι τὸ τέκνον τῆς ἀγάπης μου.

Τῶν προγόνων μου τίς, κατὰ τὴν παράδοσιν, εἶχε θυγατέρα, ἣτις ἦτον ἡ χαρὰ τοῦ πατρός της καὶ τὸ καύχημα τοῦ ἔθνους τῶν Σιμινόλων. Οἱ ἐνδοξότεροι ἀρχηγοὶ τῶν γειτονικῶν φυλῶν, περὶ πολλοῦ ἔπαυ- νον τὴν τύχην καὶ τὴν δόξαν, τίς αὐτῶν νὰ κληθῆ σύζυγος της. Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ ἔθνος τι, φθοῦν τὴν ἰσχύν μας μᾶλλον ἢ ἐπιθυμοῦν νὰ κατακτήσῃ τὴν πατρίδα μας, μὰς ἐκήρυξε τὸν πόλεμον. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σιμινόλων ὑπεσκέθη τότε, πρὶν ἢ ἀρχήσῃ ἡ ἐκ- στρατεία, νὰ δώσῃ τὴν προσφιλεῖ θυγατέρα του εἰς τὸν ἀνδρείοτερον ἐκ τῶν πολεμιστῶν του. Ἡ ἐλπίς τοιοῦτου βραβεῖου ἐνεψύχωσε τοσοῦτον τοὺς γενναίους, ὥστε ἅπαντες ἐπραξαν θαυμάσια ἡρωϊσμοῦ ἔργα, καὶ μέχρι τέλους ἠνάγκασαν τοὺς πολεμίους νὰ ζητή- σωσιν τὴν εἰρήνην. Ἡ εἰρήνη ἐδόθη, τὰς πρῶτας δὲ αὐτῆς συμφωνίας ἐστάλη νὰ διαπραγματευθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἠττηθείσης φυλῆς.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου τούτου ὡς πρεσβευτοῦ, ἦτον ἀρίστη, διότι ἐνέπνεε τὴν ἐμπιστοσύνην οὐ μόνον διὰ τῆς ἀνδρείας του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν εὐλοκίαν του καὶ ἡμερότητα.

Ὄνομάζετο ὁ **Ἀνίκητος Ἀετός**, διότι ποτὲ δὲν ἠττήθη εἰς μονομαχίαν.

Ἀναγκαίως ὁ πρεσβευτῆς, ἐμφανιζόμενος εἰς τὸν ἀρχηγόν, εἶδε καὶ τὴν θυγατέρα του, καὶ τοῦτο ἤρ- κесе διὰ ν' ἀγαπήσωσιν ἀλλήλους περιπαθῶς. Ἄλλ' ἡ Σιμινόλη ἦν μεμνησθευμένη πρὸς τὸν ἀνδρείοτε- ρον πολεμιστὴν τοῦ πατρός της, ὅστις ἤθελε προτι- μήσει μᾶλλον ν' ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν ἢ ν' ἀθετήσῃ τὸν λόγον του. Ἵπόσχεται ἄφρων! οὐ ὑπῆρξεν αἰτία τῆς ἀπωλείας τῆς φυλῆς τῶν Σιμινόλων.

Καὶ τῷ ὅτι ἡ ὠραία νεανίς, μόλις εἶδε τὸν Ἀνίκητον Ἀετόν, καὶ ἡ καρδίαν της τῷ ὑπεδουλώθη, ἀλλὰ γνω- ρίζουσα τὴν ὑπόθεσιν τοῦ πατρός της, καὶ σεβομένη τὴν πατρικὴν θέλησιν, δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐκμυστηρευθῆ εἰς αὐτὸν τὴν κρυφίαν ταύτην κλίσιν της.

Κυρωθείσης τῆς συνθήκης, αἱ δύο φυλαὶ ἀπεσῦρ- θησαν εἰς τὰς ἰδίας πατρίδας των, καὶ ὁ νικητὴς ἀρχηγὸς δὲν ἐλησμονήσεν τὴν χρεωσταουμένην εἰς τὸν ἀνδρείοτερον ἀμοιβῆν.

Συνεκάλεσε λοιπὸν ἅπαντας καὶ ὅπως ἀναδείξῃ εἶτι πλεόν τὸ ἐπίσημον τῆς τιμῆς ταύτης, ὁ δίκαιος οὐ- τος ἀρχηγὸς προσήγγειρε τὸν ἀνδρείον αὐτὸν πολε-μιστὴν **Νίκητος** ἢ τῷ ν **Νίκητος**.

Τὸ ἐπίσημον τοῦτο ἐδόθη, ἡ φυλὴ μετὰ τῶν ἐνοου- σιωδωστέρων ἀνευφημησέων, ὁ δὲ **Νίκητος** τῶν

Νίκητος ν ἐθεώρησεν ἑαυτὸν ἔκτοτε τὸν εὐτυχέ- στερον τῶν θνητῶν. Εἰς μάτην δὲ ἡ νεανίς προσε- ποιεῖτο, ὅτι συναμερίζετο τὴν εὐτυχίαν τοῦ μνηστή- ρος της, ἡ καρδίαν της ἦν ἰσχυροτέρα τῆς υἰακῆς ὑπο- ταγῆς της.

Ἡ μικρὰ πόλις ἣτις ἦν ἡ πρωτεύουσα τῆς φυ- λῆς μας, ἔκειτο εἰς τὸ πρηνὲς ἐνὸς λόφου. Διηνε- κῆς ἀνοιξίς ζωογονεῖ τοὺς πορτοκαλλῶνας, τοὺς κί- τραῶνας, τὰς συκάς καὶ παντοῦς εἶδους ἄνθη εὐφρό- συνα, ἅτινα βλαστάνουσιν αὐτοφυῆ εἰς τὰς Φλωρίδας, καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ λόφου τούτου, ὅν περιδρέχουσι τὰ διαυγῆ κύματα τοῦ θαλασσίου κόλπου.

Εἰς τὰς γοητευτικὰς ὄχθας τοῦ κόλπου τούτου ἐπε- ριδιβάλλε καθεκάστην ἡ ὠραία Σιμινόλη διὰ νὰ λησμονῇ, ἢ μᾶλλον διὰ νὰ συλλογίζεται τὸν **Ἀνί- κητον Ἀετόν**. Ἐκεῖ, ἐν σιωπῇ, τὸ ὠραιότερον πλάσμα τοῦ Μεγάλου Πνεύματος, ἐτήκετο ἐξ ἔρωτος. Ἡ καλλονὴ της, ἡ ἀνηρότης της, ἡ ἰλαρότης της, τὴν ἐγκατέλειπον ἡμέρα τῆ ἡμέρα, καὶ ὁ δύστηνος πατήρ της δὲν ἔπαυεν ἐπερωτῶν αὐτήν, περὶ τοῦ αἰ- τίου τῆς λυπηρᾶς ταύτης μεταβολῆς της.

— Κόρη μου, ἔλεγεν ὁ ἀγαθὸς οὗτος πατήρ, σὲ κατατρύχει πόνος τις, ὅστις ἐπαπειλεῖ τὰς ἡμέρας σου. εἰπέ με, λοιπὸν, τέκνον μου προσφιλέ, τὴν καρδίαν σου; Ἐάν ἡ ἴσσις εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, σοὶ τὴν ὑπόσχομαι, ἐμπιστεύθητι τὸν πόνον σου εἰς τὸν πατέρα σου, διὰ νὰ τὸν συμμερισθῆ, ἀν δὲν κατορ- θώσῃ νὰ τὸν ἐξαλείψῃ.

Ἡ γλυκεῖα περισσότερὰ ἐπέμενε νὰ κρύπτῃ τὸν κα- τατήκοντα αὐτὴν ἔρωτα, καὶ ἐβεβαίω τὸν πατέρα της ὅτι δὲν ἔπαυσε, καὶ διὰ νὰ προσεπιβεβαιώσῃ τοὺς λόγους της, περιεῖπεν αὐτὸν διὰ μυρίων θωπιῶν.

Ὁ **Ἀνίκητος Ἀετός** ἤρχετο ἐκ διαλειμμάτων καὶ ἐπεσκέπετο τὴν ὠραίαν Σιμινόλην, καὶ ἐκάστοτε τῆς ἐκόμιζε δῶρα, ἅτινα συνέτεινον εἰ μᾶλλον εἰς τὸ νὰ ὑποτρέφωσι τὸ ἀμοιβαῖον αἰσθημα. Ἄλλ' ἡ κόρη ἀνήκουσα ἦδη εἰς ἄλλον, ἤρχισε ν' ἀποφεύγῃ τὴν παρουσίαν τοῦ μαχητοῦ, ὄν ἡγάπα. Ἡ ἐπίπλαστος αὐτῆς ἀδιαφορία παρετηρήθη ταχέως ὑπὸ τοῦ Ἀνικήτου Ἀε- τοῦ, ὅστις ὑπολαμβάνων αὐτὴν ὡς περιφρόνησιν τοῦ ἔρωτός του, ἔπαυσε τὰς ἐπισκέψεις του.

Μία σελήνη περῆθη χωρὶς νὰ συναντηθῶσιν εἰ ἔραστα, ὅτε ἡ Σιμινόλη, περιδιαβάζουσα εἰς τὴν πα- ραλίαν, περὶ δυσμᾶς ἡλίου, ἤκουσε ἀπὸ τῆς θαλάσ- σης τὸ μέρος ἄσματι καὶ τόνους αὐλοῦ, ὑπὸ τῆς ἡχοῦς τῆς ὠραίας ἐκείνης ἀρμησίας ἐπαναλαμβανο- μένους. Ἡ φωνὴ, τῆς ὁποίας τοὺς παθητικούς τόνους ἐ- πανέλεγεν ὁ αὐλός, ἦτο τοῦ Ἀνικήτου Ἀετοῦ, παρα- πονομένου διὰ τὴν σκληρότητα τῆς φιλίας του. Τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο ἄσμα πῶσον ἦτο γλυκὸ καὶ θλι- βερὸν ἐνταῦθ' διὰ τὴν περιλυπὸν νέαν! Ἡ εὐμορφος δορκὰς κατέφυγεν εἰς σκιάδα ἰάσμων καὶ αἰγοκλήμα- τος, ἐγειρομένην μετὰ τῶν πορτοκαλλῶνων. Ἄλλ' ὅτε ἐκ νέου πάλιν ἡ εὐώδης αὔρα τῆς ἔφερεν τοὺς πα-θητικούς ἡχούς τοῦ ἐραστοῦ της, ἐξῆλθε τῆς σκιά-δος της καὶ ἐπροχώρησε μετὰ δειλίας μέχρι τῆς πα- ραλίας.

Εἰς πᾶσαν παῦσιν τοῦ ἄσματος, ἡ Σιμινόλη, ἦν ἐτοίμη νὰ ἐκφωνήσῃ τὸ πληροῦν τὴν καρδίαν της αἰ- σθημα, ἀλλ' ἡ πρὸς τὸν πατέρα της ὑπακοὴ τῆν ἐ- πέτρπε τῆς ὁμολογίας ταύτης.

Ἐν τούτοις, ὁ **Ἀνίκητος Ἀετός**, ἐχώρει πρὸς τὴν ἀκτὴν, ὅπου ἦν ἡ φίλη του, ἥτις μετ' ὀλίγον εἶδε σκιάν τινα δλισθαίνουσαν ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Ἡ λέμβος ἣ φέρουσα τὸν πολεμιστὴν προσήγγισε τὴν ὄχθην, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἵστατο ἀκίνητος ἡ Σιμινόλη.

— Εἶσαι σὺ, Σιμινόλη, εἶσαι σὺ ἀγγελε τοῦ Με-γάλου Πνεύματος; λέγει ὁ νέος μαχητὴς μετ' εὐ- νὴν πνιγομένην ὑπὸ τῆς συγκινήσεως.

— Ἐγὼ εἶμαι, ἐπιθύρησεν ἡ δορκὰς τῆς ἐρήμου, ἀποβαλίσσα τὴν φρόνησιν.

Μόλις ἤκουσε τὴν ἀπάντησιν ταύτην ὁ μαχητὴς, καὶ ὤρμησεν ἐκ τῆς λέμβου του καὶ εἰς τοὺς πό-δας τῆς Σιμινόλης εὐρέθη.

— Τὰ παράπονά μου ἔφθασαν λοιπὸν μέχρι σοῦ; Ἐρχεσαι νὰ καταπαύσῃς τὴν φεθίρουσαν τὴν ζωὴν μου ἀπελπισίαν, ἤξεύρεις, ὦ παρθένε, ὅτι ἀφ' ἧς σ' ἐγνώρισα, ὁ ὕπνος ἔφυγεν ἀπὸ τὴν καλύβην μου; ὅτι ἡ καρδία μου φλέγεται ὑπὸ τοῦ πρὸς σὲ ἔρω-τός μου; Ἐκάστην νύκτα περιτρέχω τὰ δάση, τὰ ἐκ-τεινόμενα περὶ τὸν κόλπου, ἐπικαλούμενος τὴν βοή-θειαν τοῦ Μεγάλου Πνεύματος, καὶ ἐταν ὁ κάματος μὲ καταβάλλει, πίπτω ἐν μέσῳ σωροῦ ἀνθέων, προ-φέρων τὸ ὄνομα τῆς Σιμινόλης; Ἡ γλυκεῖα ἐνθύ-μησις σου πάλιν μὲ δίδει τὸ πρῶτ' τὴν δύναμιν νὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν καλύβην μου, ἔχω τὸ μέτωπον κα-τάβρεκτον ὑπὸ τῆς δρόσου. Ἄ! Σιμινόλη μου, δὲν ἤξεύρεις πῶσον μὲ κάμνεις δυστυχῆ, ἀποστρεφόμενη τὸν ἔρωτά μου;

— Ἄλλὰ καὶ ἐγὼ πῶσον εἶμαι δυστυχῆς!

— Μ' ἀγαπᾷς λοιπὸν καὶ σὺ περισσότερὰ μου, εἶπεν ὁ πολεμιστὴς τὴν νέαν ἐναγκαλιζόμενος, διατί λοι- πὸν μὲ φεύγεις, ὅταν μ' ἀγαπᾷς; πῶσον εἶσαι τε-ταραγμένη! θρηνηεῖς; Δι' ὄνομα τοῦ Μεγάλου Πνεύ-ματος, εἰπέ με τὸ αἶτιον τῶν θακρῶν σου;

— Δὲν ἐξουσιάζω πλέον ἑμαυτὴν, εἶπεν ἡ κόρη μετ' εὐνὴν πλήρη συγκινήσεως.

— Καὶ τίς λοιπὸν σ' ἐξουσιάζει;

— Ἐκεῖνος μετὰ τοῦ ὁποίου μ' ἐμνηστεύσεν ὁ πα-τήρ μου.

— Τὸ ὄνομά του! τὸ ὄνομά του! εἰπέ μοι τὸ ὄνο-μά του;

— Ὁ Νικητὴς τῶν Νικητῶν, ἰδοὺ τὸ ὄνομά του, ἀπήνησε φωνὴ τις πάλλουσα ὑπ' ὄργης εἰς τὴν ἐ-ρώτησιν ταύτην τοῦ Ἰνδοῦ.

— Εἶναι ἐδῶ αὐτός! ἔχῃθην! ἐφώνησεν ἡ εὐμορ-φος Σιμινόλη, πίπτουσα ἐν λειποθυμίᾳ εἰς τὰς ἀγκά-λας τοῦ ἐραστοῦ της.

Ὁ **Ἀνίκητος Ἀετός** κατέθεσε τὴν νέαν ἐπὶ τῆς χλόης καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἀντιζήλόν του,

— Νικητὰ τῶν Νικητῶν, εἶσαι ἀνάνδρος, ἀν δὲν ἔλ-θῃς νὰ μετρήσῃς τὴν λόγῃ σου μετὰ τῆς ἰδικῆς μου. Ἀγαπᾷ τὴν Σιμινόλην καὶ μ' ἀγαπᾷ καὶ αὐτή. Ἀλλὰ δὲν θέλεις τὴν νυμφευθῆ, ἐάν δὲν μὲ στείλῃς ἄμέσως εἰς τὸ βασιλεῖον τῶν σκίων, ἀκούεις;

— Θέλεις νὰ μὲ διαφιλονεικήσῃς τὴν μνηστήν μου; Ἀπόθανε λοιπὸν.

Καὶ μάχη ἀγρία ἤρχισεν ἐν μέσῳ τοῦ σκότους μετ' ἀμφοτέρων μόνους τοὺς ἀστέρας τοὺς λάμποντας εἰς τὸ στερέωμα. Οἱ δύο πολεμισταὶ ἔπνεον ὄργης, ὡς τί ἀνεμοὶ τῆς τρικυμίας, εἴτινες κυλιόσιν τὰ νερὰ τοῦ κόλπου καὶ ἀνυψοῦσι τρομερὰ κύματα, Αἱ λόγγαι

συγκρούονται καὶ ἐκβάλλουσι σπινθήρας. Ἡ νίκη ἐπὶ πολὺ φαίνεται ἀμφίβροχης, ἀλλ' ὁ εἰς τῶν μαχητῶν ἐκβάλλει κραυγὴν, καὶ πίπτει. Ὁ Νικητὴς τῶν νι-κητῶν ἐνίκηθη.

Τῇ στιγμῇ ταύτῃ ἡ Σιμινόλη συνέρχεται, ἐκ-βάλλει στεναγμόν, καὶ ὁ Ἀνίκητος Ἀετός τρέχει πρὸς αὐτήν καὶ τῇ γνωστοποιεῖ τὴν νίκην του.

Ἄλλ' ἡ δύστηνος παῖς δὲν δύναται κατ' ἀρχὰς νὰ ἐννοήσῃ τοὺς λόγους τοῦ ἐραστοῦ της, ἀλλ' ἐν-νοεῖ τέλος, καὶ μανθάνουσα τὸν θάνατον τοῦ μνηστοῦ της, τρέπεται εἰς θρήνους.

— Ὄ, καὶ! σὲ ἀγαπῶ, Ἀνίκητε ἀετὲ, τῷ λέγει, ἀλλ' ἂν ἡ καρδίαν μου ἀπεστρέφετο τὸν ἀντιζήλόν σου, ὡς σύζυγόν μου, τὸν ὑποληπτόμην ὡς γενναίωτερον ὑ-πέρμαχον τῆς φυλῆς μου. Δὲν διενουόμην διὰ τοῦ φόνου αὐτοῦ νὰ γίνω σύντροφος τῆς ζωῆς σου. Ἄς χωρισθῶμεν διὰ παντός, διότι τὸ αἷμα, τὸ ὅποιον ἔχουσε εἶναι φραγμὸς ἀνυπερβλήτος εἰς τὴν ἐνωσίν μας.

— Σιμινόλη! σὲ ἀγαπῶ καὶ θέλω σ' ὑπακούσει· ἀλλ' ἐνθυμοῦ, ὅτι ὁ ἀνήρ ὅστις κατασκοπεύει τὴν μνηστήν του, δὲν ἔχει πεποιθησιν εἰς τὴν ἀρετὴν της. Ἡ ὑπόψία αὐτῆ εἶναι ὕβρις, τῆς ὁποίας δὲν εἶναι ἀ-ξία ἡ παρθένος τῆς Φλωρίδος, διὰ τοῦτο ἐπροκά-λεσα καὶ κατεπολέμησα τὸν Νικητὴν τῶν Νικητῶν, ἀπήνησεν ὁ πολεμιστὴς.

— Καὶ τί θέλει εἰπεῖ ὁ πατήρ μου διὰ τὸν φόνον τοῦτον;

— Ἀρσέ με νὰ σὲ συνοδέωσθαι πρὸς τὸν πατέ-ρα σου, ἀπήνησεν ὁ πολεμιστὴς, θέλω τῷ εἰπεῖ ὁ-λην τὴν ἀλήθειαν, ὅπως ἀπαιτεῖ τὸ Μέγα Πνεῦμα. Ἐάν ὁ γεννητὸρ σου μ' εὔρει ἔνοχον, ὑποτάσσομαι ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν ἀπόφασιν του, ἔστω καὶ θάνατος ἡ καταδίκη.

Ἡ κόρη τότε καὶ ὁ πολεμιστὴς ἐπορεύθησαν βρα-δέως καὶ σιωπηλῶς πρὸς τὴν κτεικίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς φυλῆς.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀπουσία τῆς Σιμινόλης παρετάθη πλεόν τοῦ συνήθους, ὁ πατήρ αὐτῆς τὴν ἐζήτει παν-ταχοῦ μετὰ τινων τῶν πολεμιστῶν του. Ἐνθυμηθεὶς ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ νεανίς ἀπήρχετο συνεχῶς πρὸς τὸ μέρος τοῦ κόλπου, διευθύνθη ἐκεῖ καὶ ἀπήνησεν ἐν τάχει τὴν θυγατέρα του.

Ἐπανευρὼν αὐτὴν, ὁ γηραιὸς ἀρχηγὸς τὴν ἐνηγκα-λίσθη μετὰ περιπαθείας καὶ χύνων ἄρθονα δάκρυα χαρᾶς. Ἰδὼν δὲ ἐπειτα τὸν συνοδεύοντα αὐτὴν καὶ μὴ δυνάμενος ὡς ἐκ τοῦ σκότους νὰ διακρίνῃ τοὺς χαρακτῆρας τοῦ προσώπου του, ἠρώτησε τίς ἦτο. Τότε ὁ Ἀνίκητος Ἀετός ἐσπευσε ν' ἀπαντήσῃ.

— Ἐνδοξε ἀρχηγέ, γνωρίζεις τὸν Ἀνίκητον Ἀε-τόν, ὅστις πολλάκις ὠμίλησεν ἐνώπιόν σου. Διὰ νὰ σὲ ἐξηγήσω δὲ τὴν παρουσίαν μου ἐνταῦθα, σὲ λέγω, ὅτι ἀγαπῶ τὴν θυγατέρα σου, ἀφ' ἧς τὴν εἶδα. Ὁ ἔρωτός σου μ' ὠδήγησεν ἀπόψε εἰς τὰς ὄχθας τοῦ κόλπου, ὅπου ἡ τύχη, ἢ μᾶλλον τὸ Μέγα Πνεῦμα ἠθέλησεν ὥστε νὰ ἰδῶ τὴν ἀγνὴν παρθένον. Συμμε-ρίζεται τὸν ἔρωτά μου, μὲ τὸ ὠμολόγησεν, ἀλλὰ μὲ εἶπε συγχρόνως, ὅτι ἀνῆκεν εἰς ἄλλον.

Μετά τοῦτο, ὁ πολεμιστὴς διηγήθη τὴν μετὰ τοῦ ἀντιζήλου συνάντησιν, τὴν μονομαχίαν τῶν καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ.

— Εἶμαι τώρα, προσέθηκεν ἐπὶ τέλους, ἀνάξιος νὰ γίνω σύζυγος τῆς θυγατρὸς σου; Σὲ τὸ ἐρωτῶ, λάλει!

Τὴν εὐλικρινῆ τούτην ἐμολογίαν τοῦ νέου πολεμιστοῦ διεδέχθη βεθεΐα σιγῆ, τὴν ὁποίαν διέκοψεν ὁ πατὴρ τῆς Σιμινόλης, εἰπὼν διὰ φωνῆς μεστῆς συγκινήσεως πρὸς ἓνα τῶν πολεμιστῶν του.

— Ὁδήγησον τὴν Σιμινόλην εἰς τὴν καλύβην μου. Εἶτα ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Ἀνίκητον Ἀετόν,

— Φέρε μας εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἐφόνευσας τὸν ἀντιζήλον σου.

Καὶ πάντες ἐκίνησαν ἐν σιωπῇ, προπορευομένου τοῦ Ἀνίκητου Ἀετοῦ. Ὅταν δὲ ἐφθασαν εἰς τὸ μέρος τῆς θλιβεῖας ἐκείνης μάχης, ὁ πολεμιστὴς ἐνεπλήσθη ἐκπλήξεως, ἀκούσας εἶχον φωνῆς θλιβερᾶς. Ὁ Νικητὴς τῶν νικητῶν δὲν εἶχε φρονεῖθῃ, ἀλλὰ μόνον κατεβλήθη ὑπὸ σφοδροῦ τοῦ ἀντιπαλου του κτύπου, ὥστε ὁ πατὴρ τῆς Σιμινόλης ἀντὶ τοῦ πτώματος ἑνὸς πιστοῦ πολεμιστοῦ, ἐπενέφερεν εἰς τὴν καλύβην του τὸν μνηστῆρα τῆς θυγατρὸς του.

Ὁ δὲ Ἀνίκητος αἰεὶς, ἐξαπατηθεὶς εἰς τὰς ἐλπίδας του, ἐπανήλθεν εἰς τὴν λέμβον του καὶ ἐπλευσε πρὸς τὴν ἀντικειμένην τοῦ κόλπου ἀκτὴν ἐκεῖ ἦτον ἡ καλύβη του.

Ἡ δούστινος Σιμινόλη ἔμεινε τοιοῦτοτρόπως ἐκ νέου ἡ μνηστὴ τῶν νικητῶν. Τούλάχιστον ὁ πατὴρ τῆς ἔμαθεν, ἐκ τῆς μάχης ταύτης, τὸ αἷτιον τῆς βαθυτάτης λύπης τῆς προσφιλοῦς θυγατρὸς του.

Ἐπίσης δὲ καὶ ὁ μνηστὴρ αὐτῆς δὲν εἶδονατο πλέον ν' ἀμφιβάλλῃ ὅτι ἡ κόρη ἠγάπα ἄλλον, καὶ ὅτι ἐκ μόνης τῆς οὐκίχης ὑποταγῆς τῆς δὲν ἐνουμφεύετο τὸν ἀντιζήλον του. Ἡ ἀπροσδόκητος αὐτῆ ἀνακάλυψις ἐγένευσεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀτρομήτου τούτου πολεμιστοῦ αἰσθημὰ τι ἀδιάλλακτον ἐκδικήσεως, καὶ πρὸς ἰκανοποίησιν τοῦ αἰσθήματος τούτου, ἔστησεν εἰς τὸν γενναῖον καὶ ἀθῶον ἀντιζήλον του παγίδα τρομεράν.

Εἶπεν εἰς τὴν Σιμινόλην, ὅτι παρητέτο αὐτὴν πρὸς χάριν τοῦ ἀνδρός, ὃν ἠγάπα, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ τελεσθῇ ὁ γάμος μετὰ μακρονῆν τινα περιήγησιν, ἣν θελεὶ ἐπιχειρήσει, ὅπως καταπρόβην κατὰ τι τὴν λύπην, τὴν προξενουμένην αὐτῷ ἐκ τῆς μεγάλης του ἐκείνης θυσίας.

Ἡ φαινομένη αὐτῆ ἀταπαρνήσις τοῦ ἀνδρίου πολεμιστοῦ ὑπερεπλήρωσε χαρᾶς τὴν νέαν κόρην καὶ τὸν πατέρα της. Ἀμφότεροι ὠρκήσθησαν μετὰ μυρίων εὐγνωμοσυνῶν, νὰ σεβασθῶσι τὴν αἰτησίαν του. Ἡ γενναῖα δὲ αὐτῆ θυσία ἐγνωστοποιήθη ἀνευ βραδύτητος εἰς τὸν Ἀνίκητον αἰετόν, ὅστις καὶ αὐτὸς ἐσπευσε νὰ ἐκφράσῃ τὴν ζηροτέραν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν εὐγενῆ ἀντιζήλον του. Οὗτος δὲ ἐμακρύνθη μετ' ἧθους ἐγκατερήσεως τοσοῦτον ἀξιοπρεπεῶς καὶ εὐγενῆς, ὥστε ἡ φυλὴ ἅπασα συνεκινήθη μέχρι θαυμάσιου.

Παρήλθον ἤδη δώδεκα σελήναι, καθ' ἃς οἱ δύο νεμφ' οἱ περιέμενον εἰς μάτην τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Νικητοῦ τῶν νικητῶν, ὅτε πολεμιστῆς τις Χεροκαῖος ἐπλη-

ροφόρησεν αὐτοὺς περὶ τοῦ θανάτου του. Ἡ εἰδησις αὕτη ἐπροξένησεν πένθος εἰς ὅλων τὰς καρδίας, ἀλλ' ὁ Ἴνδος οὐδέποτε μεμψιμοιρεῖ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Μεγάλου Πνεύματος. Οὐδεὶς ἐπίσης ὑπόπτει τὴν παγίδα, ἣν ὑπέκρυπτεν ἡ εἰδησις αὕτη, καὶ, μολοντοί τὴν ἐνόμιζαν ἀληθῆ, οἱ γάμοι τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχηγοῦ ἀνεβλήθησαν ἐπὶ τινὰ χρόνον, καὶ χάριν τῆς μνήμης τοῦ Νικητοῦ τῶν νικητῶν, καὶ διότι ἡλιπίζον εἰσεῖν νὰ τὸν ἴδωσιν ἐπιστρεφόμενον. Ἀλλ' ἀντὶ τῆς παρουσίας του, ὁ θάνατός του ἀνηγγέλθη ἐκ νέου ὑπὸ πολλῶν ἄλλων πολεμιστῶν γειτονικῶν τινων φυλῶν, οἵτινες ἔλεγον, ὅτι ἐγένοντο μάρτυρες αὐτόπαι τῆς τελευτῆς του.

Μηδεμίαν ἔχων πλὴν ἐλπίδα περὶ τῆς ἐπιστροφῆς του, ὁ ἀρχηγὸς προσδιορίζει τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ θυγάτηρ του μέλλει διὰ παντός νὰ ἐνωθῇ μετὰ τοῦ συζύγου τῆς ἐκλογῆς της.

Τὸ συμπόσιον γίνεται χαρμύστινον καὶ μεγαλοπρεπές. Ἀπαντες οἱ προσκεκλημένοι εὐρραϊνόνται μεγάλως ἐκ τῆς ἐροτῆς ταύτης, ὅτι κυνηγός τις ἐπιφαινεταὶ αἰφνης ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ μέγαρα βαινῶν οὐράσεται τὸν ὄμιλον τῶν χορευτῶν καὶ ἔσταται ἀκίνητος ἐμπροσθεν τοῦ Ἀνίκητου αἰετοῦ, εἰς ὃν λέγει μετὰ φωνῆς παλοῦσης ἐκ τῆς ὀργῆς,

— Μὲ γνωρίζεις;

— Ὅνειρον εἶναι, τί! ὁ Νικητὴς τῶν νικητῶν! κραυγάζει ὁ σύζυγος τῆς Σιμινόλης, ἀπαντῶν εἰς τὴν ἐρώτησιν.

— Ναί, ὁ Νικητὴς τῶν νικητῶν, ὅστις ἔρχεται νὰ σοὶ δώσῃ τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἐπιτορίας σου. Ἀπόθανε, λοιπόν, ἀθλιε!

Καὶ κατατίρων κατ' αὐτοῦ κτύπον διὰ τῆς βαρείας λόγγης του, ἐξήλωσεν αὐτὸν ἀνευ πρὸ τῶν ποδῶν του. Τὸ ὄνισμα τοῦ πολεμιστοῦ τούτου ἐπροφέρεθῃ πανταχόθεν μετὰ φρίκης, ἅμα ἐγνώσθη τὸ κακουργημαῖός του. Ἡ Σιμινόλη παρ' ὀλίγον ν' ἀποθάνῃ ἰδοῦσα τὸν φίλατόν της κείμενον ἐνώπιόν της νεκρόν. Μολταῦτα ἠκολούθησε τὸ λείψανον τοῦ προσφιλοῦς συζύγου της εἰς τῆς φυλῆς, εἰς τὴν ἀνήκε.

Πάντες τότε ἐνόησαν τὴν αἰμῶνα παγίδα, ἣν ἔστησεν ὁ Νικητὴς τῶν νικητῶν εἰς τὸν ἀντιζήλον του, διὰ ν' ἀπαλλαγῇ αὐτοῦ ἀτιμωρητί. Ἡ δ' οὕτως ἀθῶος, διότι λέγεται, ὅτι, καθ' ἣν ὥραν ἐφρονεῖσθῃ, τὸν εἶδον ἀναβαινοντα εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Μεγάλου Πνεύματος ἐπὶ ὠραίου λευκοῦ ἵππου.

Ἐν τούτοις ὁ φρονεὺς ἀπήτησεν ἐκ νέου καὶ μετὰ μέζονος ἐπιμονῆς παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ του τὴν χεῖρα τῆς Σιμινόλης.

Ὁ γηραιὸς ἀρχηγὸς μὴ δυνάμενος ν' ἀποποιήσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του, ἐζήτησεν ἑνὸς μηνὸς προθεσμίαν, χάριν τῆς θλιψίως τῆς προσφιλοῦς θυγατρὸς του, ἣτις, μέχρι οὗ γενῆ σύζυγος τοῦ ἀπεχθοῦς καὶ καταράτου ἐκείνου ἀνδρός, μετέβηκε νὰ κλαύσῃ σιωπηλῶς εἰς τὴν ἀκτὴν τοῦ κόλπου, τὴν ἀπόλειαν τοῦ συζύγου τῆς ἐκλογῆς της.

Ἐσπέρα τιγί, εἰς τὸ λαμπρὸν φῶς τῆς σελήνης, ἡ ἀτυχῆς χῆρα εἶδε σκιὰν λευχείμονα, τρέχουσαν ἐπὶ

τῶν κυμάτων. Ἐρχομένη πρὸς τὴν Σιμινόλην, ἡ σκιά αὕτη ἐπελάμβανε τὰ θρηνώδη ἄτρακτα, αἴτινα ἔτραγωδει ὁ Ἀνίκητος Ἀετός, τὴν ἐσπέραν καθ' ἣν εἶχε συναντήσῃ τὴν λατρουμένην ὑπ' αὐτοῦ κόρην. Ἡ σκιά αὕτη ἦτο ἡ ψυχὴ τοῦ νέου πολεμιστοῦ, ἧτις ἔρχετο νὰ παρηγορήσῃ τὴν τεθλιμμένην σύντροφόν του.

Λέγεται δὲ, ὅτι ἀνῆγγειλεν εἰς τὴν πένθουσάν κόρην, ὅτι τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου της μετὰ τοῦ Νικητοῦ τῶν νικητῶν θέλει μεταβῆ καὶ αὐτὴ εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Μεγάλου Πνεύματος, ἔνθα ἐμελλον νὰ ἐνωθῶσι διὰ παντός.

Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ Νικητὴς τῶν νικητῶν μέλλει νὰ συζευχθῇ τὴν Σιμινόλην φθάνει.

Ὁ διερμηνεὺς τῶν νόμων τοῦ Μεγάλου Πνεύματος μετέβη ἡρῆ εἰς τὸν ναόν, ὅπου θελεὶ τελεσθῇ ὁ γάμος. Ἐρχεται ἡρῆ καὶ ἡ Σιμινόλα, συνοδουμένη ὑπὸ τοῦ πατρὸς της καὶ πλήθους ἐκ τῶν διανομοτέρων πολεμιστῶν τῆς φυλῆς. Τὸ πρόσωπον τοῦ δυστυχχοῦ ἀρχηγοῦ ἐξίφραζε τὴν μεγαλητέραν ὀδύνην. Πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ τελετὴ, ἐπικαλεῖται τὴν ἐπιχθεῖαν τοῦ Νικητοῦ τῶν νικητῶν, χάριν τῆς περιλύπου θυγατρὸς του.

— Πολεμιστὰ, λέγει με φωνῆν τρέμουσαν, ἀλλὰ σταθερότητα ἀνδρικήν ἐκφράζουσαν, καὶ μὲν, σοὶ ὑπεσχέθην τὴν θυγατέρα μου, ἀλλ' ὁ γάμος οὗτος θέλει τὴν φρονεῖται ἴδῃ τὴν, σκιάν μᾶλλον ἢ ζῶσαν ὀμοιάσει. Ἀλλάλαξόν με τῆς ὑποσχέσεώς μου, παραιήσου, καὶ παραιτήσου, τοῦ μονογενοῦς τέκνου μου, ἄρεσ αὐτὴν νὰ κλαίῃ ἐν τῇ μονότητι της, τὸν ἀποθανόντα σύζυγόν της, καὶ ἀντὶ τούτου σοὶ παραχωρῶ τὸν βιθμόν μου, τὴν ἀρχηγείαν μου. Ἄς οὐ συγκινήσῃ ἡ θλipsis ἑνὸς πατρὸς, γενναίε μαχητὰ, τὸ Μέγα Πνεῦμα θελεὶ σὲ ἀνταμείψῃ διὰ τὴν πρᾶξίν σου ταύτην ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ του. Εἴπα.

— Μὲ ὑπεσχέθης τὴν Σιμινόλην, ὡς ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς μας, δὲν δύναται νὰ μοὶ τὴν ἀρνηθῆς ὡς πατὴρ, ἀπήτησεν ὁ ἀκαμπτος πολεμιστὴς, διὰ φωνῆς ἀγριώχου.

— Λειτουργγέ τοῦ Μεγάλου Πνεύματος, σύζευξον τὸν σκληρὸν τούτον ἔρακα μετὰ τῆς γλυκειᾶς αὐτῆς περιστερᾶς, εἶπε τότε ὁ δυστυχῆς γέρον, με φωνῆν πνιγομένην εἰς τὰ δάκρυα.

Ἐν τούτοις ἡ Σιμινόλη ἐφαίνετο ζένη πρὸς πᾶν τὸ περὶ αὐτὴν συμβαῖον, τὰ ὁρμακὰ της προσηλοῦντο πρὸς ἑνὸς μέρους τοῦ ναοῦ. Ἀλλὰ μόλις ὁ λειτουργὸς ἤρχισε τὴν τελετὴν καὶ ἡ πτωχὴ παῖς ἔπεσεν ἴππους παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἀναξίου μελλουμένου της. Οὗτος ἤθελε νὰ τὴν βοηθῆσῃ, ἀλλ' ἐγγίζων τὸ σῶμα τοῦ θύματος του, ἔπεσε καὶ αὐτὸς νεκρός, ὡς ἀνβληθεὶς ὑπὸ κεραυνοῦ. Ἐπειτα ἐφάνη ἀμέσως ἡ ψυχὴ τῆς θυγατρὸς τοῦ γέροντος ἀρχηγοῦ ἐν συνοδείᾳ μετὰ τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς συζύγου της, αἰτίνας ὑφούντο ἐπὶ ὠραίου λευκοῦ ἵππου εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Μεγάλου Πνεύματος. Ἐξ ἐτέρου ἐφάνη

καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ Νικητοῦ τῶν νικητῶν, φεύγουσα συγχρόνως ἐπὶ μαύρου ἵππου εἰς τὸ σκοτεινὸν κατοίκημα τῶν κακῶν.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΕΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ.

ΤΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ.

(Συνέχεια, ἴδε φυλλάδιον 112.)

Λ'.

Νέα συμβάντα.

Ἀφήσας τὸν Μιχαῆλ, ὁ νέος ὀδοπόρος, ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του, καὶ μολὸ νῦτι δὲν ἐλησμένον τὴν τόσον εὐτυχῶς καὶ μάλιστα τόσον ἀνεπίστως διαλθούσαν νύκτα, ἤρχισεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ συναισθάνεται ἐκλείπον τὸ θάβρος. Ἡ ἐπιβροία τοῦ σταυροῦ ἐφαίνετο ἐλαττωμένη, καθ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον ἀπεμακρύνετο. Εἶναι δυστυχῶς ἀληθές ὅτι ὁ πόθος τοῦ θρησκευτικοῦ ζήλου, ὁ ἐμψυχῶν ἡμᾶς ἀκαταπαύτως, μᾶς ἐγκαταλείπει συχνότερα μετὰ βραχείαν διακοπὴν. Ὁ Μαυρίκιος ἦτο εἰς τὰς δυσχερεῖς ἐκείνας περιστάσεις, ὅτε εἶδε τοὺς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν των τόσον φρικώδεις ἐκείνους ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους τοσαύτως ἐφάνησθαι καὶ ἐφριξε. Δύο χωροφύλακες μετὰ τὸ τυφέκιον ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ τὴν σπάθην παρὰ τὸν μηρόν, ὀδηγοῦντες ἓνα κακοποιὸν χειροδεμένον, ἐβάδιζον μετὰ βήμα ταχὺ καὶ ἐπροχώρησαν μετ' ὀλίγον ἐνώπιον τοῦ Μαυρίκιου, ὅστις ἐφριξεν εἰς τὴν θέαν. Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν τὸν ἐχαιρέτησε μετὰ τὸνον ἀπότομον, καὶ τὸ παιδίον ἀφῆρσε τὸν πῖλόν του μετ' ἄκρας ταπεινώσεως. Ὅτε δ' ἐπροχώρησαν ὀλίγα βήματα, ὁ αὐτὸς χωροφύλαξ ἐστράφη πρὸς τὸν Μαυρίκιον, τὸν ἐθιῶρθεσεν ἀτενωδῶς καὶ ἐφάνη εἰπῶν λέξεις τινὰς περὶ αὐτοῦ. Ὁ δυστυχῆς Μαυρίκιος ἴδρωσεν ἐκ τῆς αγωνίας, καὶ δὲν συνῆλθεν, εἰμὴ ἀφοῦ εἶδεν αὐτοὺς πολὺ μακράν, ἡ μᾶλλον ἀφοῦ δὲν τοὺς ἐβλεπε πλέον.

Ἐβάδιζε πρὸ πολλοῦ, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων προσηλωμένους εἰς τὰ προσφιλεῖ ἐκεῖνα ὄρη, τὰ ὁποῖα ἐβλεπε πάντοτε μακράν, ὅτε ἴδεν ἐνώπιόν του ἀμαξίαν τινα ὠραίαν. Εἶς κύριος καὶ μία κυρία μόνοι ἐκάθητο ἐντὸς τοῦ ὀχήματος. Ὁ Μαυρίκιος τοὺς ἐθεώρησε μετὰ περιεργείας καὶ τοὺς ἐχαιρέτησεν ὁ τότε πνέων ἄνεμος ἐπαίξε μετὰ τὴν μακράν καὶ καστανὴν κόμην περίξ τῆς χαριέσσης κεφαλῆς του, καὶ μολοντοί οἱ ἵπποι ἐβάδιζον ἀρκετὰ κατεσπυσμένως, ἡ κυρία ἔλαθε καιρὸν νὰ παρατηρήσῃ τὸ παιδίον τοῦτο. Αἰφνης ἐκάμε κίνημα ἐκπλήξεως, καὶ ἀφῆκε κραυγὴν. Τὸ ὄχημα ἐστάθη, καὶ ἀμρότεροι οἱ ἐν αὐτῷ, θέσαντες τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ θυρίδιον, παρετί-